

เทศบัญญัติ

สุขาภิบาล

เทศบาลตำบลท่าช้าง พ.ศ. 2556

สารบัญ

1. เทศบัญญัติการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2556 ✓
2. เทศบัญญัติการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2556 ✓
3. เทศบัญญัติการควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ. 2556 ✓
4. เทศบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2556 ✓
5. เทศบัญญัติการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. 2556 ✓
6. เทศบัญญัติสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2556 ✓
7. เทศบัญญัติการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. 2556 ✓
8. เทศบัญญัติกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2556 ✓

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๓๗.๒๗ /๒๑๑๕ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ
ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล
ด้วยปรากฏว่า มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงเห็นความจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โถงน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๆ ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับปัจจุบัน และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อใช้ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยความเห็นชอบจาก สภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชราชธานี จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง นับตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึงว่า เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลท่าช้าง

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน ซึ่งยุงสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้ หรือแหล่งที่ตรวจพบลูกน้ำหรือตัวโม่งของยุง

“ภาชนะที่มีน้ำขัง” หมายความว่า อุปกรณ์ ของใช้ สิ่งของที่ใส่น้ำอยู่ในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น โอ่งน้ำ ถังรองรับน้ำในท้องน้ำ แจกัน ถ้วยรองขาตู้ จานรองกระถางต้นไม้ ภาชนะเลี้ยงปลูด่าง อ่างบัว เป็นต้น

“เศษวัสดุที่มีน้ำขัง” หมายความว่า มูลฝอยหรือเศษสิ่งของที่มีน้ำขังแล้วในอาคารหรือนอกอาคารและมีน้ำขังอยู่ เช่น กระป๋อง ยางรถยนต์เก่า ไห กระถาง ขวด ฯลฯ เป็นต้น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลท่าช้าง จัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุลงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๗ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหสถาน จะต้องปฏิบัติตามการกำหนดสุขลักษณะการเก็บ/รวบรวม/กำจัดมูลฝอยอื่นๆ ซึ่งอาจมีขึ้นโดยอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและหรือโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๘ ในกรณีที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคาร หรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามอัตราเทศบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน ที่ดิน หรือสถานที่ใดๆ มีแหล่งน้ำหรือที่ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในภาชนะที่มีน้ำขัง เช่น เปลี่ยนน้ำแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว อ่างบัว หรือภาชนะอื่นๆ อย่างน้อยทุกๆ ๗ วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุง และจัดให้มีฝาปิดภาชนะที่บรรจุน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน

ข้อ ๑๑ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างดวงอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้บุคคลใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดขยะในอาคาร หรือเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๓ วรรคสอง

ข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงนาม)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

๓ ๓.๑. ๒๕๕๖

เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๓๗.๒๗ /๒๑๑๕ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ว่า นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึก
หลักการและเหตุผล
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่
พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ
ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล
โดย พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๐๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมภาษีบำรุงท้องที่ (พ.ศ. ๒๕๐๘) พ.ศ. ๒๕๒๔ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๔๓ ได้กำหนดเกณฑ์การลดหย่อนเนื้อที่ดินที่ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ในกรณีในเขตเทศบาลตำบล ให้
ลดหย่อนได้ไม่เกินหนึ่งไร่ แต่จะน้อยกว่าสองร้อยตารางวาไม่ได้ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ประกอบกับกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็น
เทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดให้บรรดาข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ใช้บังคับในเรื่องใดอยู่ก่อนแล้วคงใช้บังคับได้ต่อไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะ
ได้มีการตราเทศบัญญัติในเรื่องนั้นขึ้นใหม่

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดพื้นที่ในการลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ ในเขตเทศบาลตำบล
ท่าช้าง ให้มีความชัดเจน เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งภาษีบำรุง
ท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ตราเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลท่าช้าง เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง
ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง) ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ เทศบาลตำบลท่าช้างโดยได้รับความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้เรียกว่า “ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลท่าช้างซึ่งขัดแย้งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้แทน

ข้อ ๔ บุคคลธรรมดาที่เป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน และใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกรกสิกรรมของตน ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน ๑ ไร่

ข้อ ๕ ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างและใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ไม่ได้รับการลดหย่อนสำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกัน ๑ ไร่

ข้อ ๗ การลดหย่อนตาม ข้อ ๔ ข้อ ๖ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว

ข้อ ๘ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างรักษาการตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖

.....
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยวิสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๒๓.๒๗ /๒๓๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พุทธศักราช ๒๕๕๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ จึงได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมเหตุรำคาญ
พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงได้ออกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ไว้ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง “ การควบคุมเหตุรำคาญ พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการเทศบาลตำบลท่าช้าง เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึงว่า เทศบาลบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือ สิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(ข้อ ๔) ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

๑. แหล่งน้ำทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลที่ไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษ หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๒. การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๓. อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ใดประกอบการใดไม่มีการระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือการควบคุมสารเป็นพิษ หรือมีเพียงแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียง จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๔. การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ และเสียงความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใด มีให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะ หรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วย ตลอดทั้งการดูแล ปรับปรุง บำรุงรักษาบรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คูคลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญ ต่าง ๆ ได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีกโดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุ หรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น

(ข้อ ๗ ในกรณีที่มิเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้นระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีกโดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อการหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น

ข้อ ๘ ในกรณีที่มิเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้น แล้วก็ได้

ข้อ ๙ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ ให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

๒. เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามข้อบัญญัตินี้ ในการให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจาเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

๓. แนะนำให้ผู้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือตามเทศบัญญัติ

๔. ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

๕. เก็บหรือนำสินค้า หรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในเรื่องใด หรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากพนักงานท้องถิ่นบุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 9 ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือกระทำการใด ๆ ที่ฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขได้โดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าว แก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๘ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๑ ผู้ใดก่อเหตุรำคาญตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๒ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง รักษาการตามเทศบัญญัติฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้างได้ประชุม สมัยวิสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบลเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๒๓.๒๗ /๒๓๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

หลักการ
ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล
ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การ
บริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้
ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ จึงได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
สภาเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบล
ท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึง เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ถึงผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือ ที่เลี้ยงสัตว์อื่นที่มี การควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามเทศบัญญัตินี้

“ ที่หรือทางสาธารณะ ” หมายความว่า สถานที่หรือทางที่มีใช้เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ สัตวแพทย์ ” หมายความว่า สัตวแพทย์ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง

“ สิ่งปฏิกูล ” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ให้เทศบาลตำบลท่าช้างเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) โค

(๕) กระบือ

(๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๗) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชนตามที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างกำหนด

ข้อ ๖ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างโดยเด็ดขาด

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใด ๆ ที่เทศบาลตำบลท่าช้างประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

และความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลท่าช้าง หรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง มีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖

✕ ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ วรรคสอง และได้ปฏิบัติตามระเบียบเทศบาลตำบลท่าช้างว่าด้วยการนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เทศบาลตำบลท่าช้างทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะในเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กักสัตว์ดังกล่าวไว้และให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

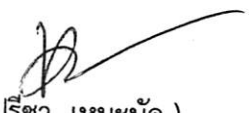
ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้มีโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๒ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

คำสั่ง ประกาศตามวรรคหนึ่งนั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างเป็นเวลาเจ็ดวัน ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการ แทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บันทึก
หลักการและเหตุผล
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

หลักการ
ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัด
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไข
แก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และ
มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้างโดยได้รับความ
เห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึง
ตราเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การเก็บ ขน และ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดย
เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลซึ่งขัดหรือ
แย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึงว่า เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติ เทศบาลตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ สิ่งปฏิกูล ” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่น
ใดที่ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“ มูลฝอย ” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า
ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด
ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทาง
สาธารณะนอกจากที่ที่เทศบาลจัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รับรองสิ่งปฏิภูลหรือ
มูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค่อยหรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิภูล
หรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของ
เจ้าหน้าที่ของเทศบาลในอำนาจหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในที่ดินใด
เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และ
กำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างมีอำนาจออกคำสั่งหรือประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เก็บ แยก ขน ทั้ง รวบรวม และกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูล
ฝอยของอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๒) กำหนดจำนวน รูปแบบและสุขลักษณะของที่รองรับสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๓) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วย
สุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิภูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่
จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิภูลหรือมีกลิ่นรบกวนออกมาภายนอกและต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบกและทางน้ำซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้อง
ด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทั้งสิ่งปฏิภูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๐ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคารหรือสถานที่ประเภทใดในบริเวณใดควรให้
เอกชนผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดย
ได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการแทนเทศบาล ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือปิดประกาศในที่เปิดเผยหรือ
บริเวณอาคารนั้นหรือสถานที่นั้นตั้งอยู่เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และเมื่อครบกำหนด ๓๐ วันแล้ว
เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ต้องให้เอกชนรายใดรายหนึ่งหรือหลายรายที่ได้รับอนุญาตเป็น
ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือขยะมูลฝอยจากอาคารหรือสถานที่นั้นโดยเสีย
ค่าบริการตามอัตราที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยการควบคุมกิจการการรับทำ การ
เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด
ค่าบริการ

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ค่อยค่อย ขุด ขน มูลฝอยในที่รองรับขยะมูลฝอย โดยใช้รถหรือเรือเก็บ
ขนมูลฝอยหรือสถานที่ที่ขยะมูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศบาลที่มีหน้าที่หรือผู้
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

กรณีบริเวณที่กำหนดในข้อ ๑๐ ให้เอกชนผู้ได้รับอนุญาต เก็บค่าบริการ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๓ เอกชนผู้ได้รับอนุญาต เก็บค่าบริการ โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยคิดค่าบริการต้องยื่นคำร้องต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ ก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้มีโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง รักษาตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	หน่วย	จำนวน (บาท)
๑.	ค่าธรรมเนียมเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕๐.-
	ค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐.-
	๑. ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยไม่ เกิน ๕๐๐ ลิตร		
	๑.๑ วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๒๐.-
	๑.๒ วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษ ของแต่ละ ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๔๐.-
	๒. ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งๆ เกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒,๐๐๐.-
	๓. วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒,๐๐๐.-
	๔. ค่าเก็บและค่าขนมูลฝอยทั่วไปเป็นครั้งคราว		
	๔.๑ ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ	๑๕๐.-
	๔.๒ ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์ เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐.-
	การออกไปอนุญาตให้เอกชนดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่ง ปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วย การคิดค่าบริการ		
	๑. รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป	ฉบับละ	๓,๐๐๐.-
	๒. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป	ฉบับละ	๓,๐๐๐.-
	๓. รับทำการเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อ	ฉบับละ	๕,๐๐๐.-
	๔. รับทำการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐.-
	๕. ให้บริการตั้งห้องสุขา	ฉบับละ	๑,๐๐๐.-
	๖. ให้บริการรถสุขา	ฉบับละ	๑,๐๐๐.-

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและ
สถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยวิสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๒๓.๒๗ /๒๓๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
พ.ศ. ๒๕๕๖
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ จึงได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าช้างและผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติได้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่องสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศ ไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการเทศบาลตำบลท่าช้าง แล้ว เจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึง เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุดิบอาหาร สีและเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่บริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียอย่างอื่นไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สิ่งปฏิภูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และความหมายรวมถึงสิ่งอื่นใดที่เป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา ๔๘ ก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบกิจการดังนี้

(๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) การขายของในตลาด

(๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๗ ผู้ขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปู หรือเก็บสะสมอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเทศบัญญัติ เงื่อนไข ประกาศ คำสั่งที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นขายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้งให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ข้อกำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่พนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๒ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจของเทศบาลตำบลท่าช้าง เท่านั้น

การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

การขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่อใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

กรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๔ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ ๒๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะขอตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้ว จำนวน ๒ รูป

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ใบรับรองแพทย์ของผู้ประกอบการ

(๕) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่งถ้าการแจ้งเป็นไป

โดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายได้

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสิบห้าวันทำการนับแต่ที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนดในเทศบัญญัติตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินการตลอดเวลาที่ดำเนินการ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความเสียหายถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้แจ้งตามมาตรา ๔๘ ประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินการให้บุคคลอื่นให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดดำเนินการกิจการตามที่ระบุไว้ในบัญญัตินี้ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๘ และเคยได้รับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแสดงครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการจนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๘ ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

ข้อ ๒๗ การแจ้งของพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้โดยเปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้นั้นต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้ว ตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีค่าธรรมเนียมต่อท้าย เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ ไม่เกินสองร้อย ตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด		
๑	พื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๑๐๐
๒	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร	๒๐๐
๓	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๓๐๐
๔	พื้นที่ประกอบการเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
๕	พื้นที่ประกอบการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ เกินสองร้อย ตารางเมตรและมีใช้เป็นการขายของในตลาด		
๑	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
๒	พื้นที่ประกอบการเกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๕๐๐

ข้อกำหนดด้านสุขลักษณะ ตามข้อ ๙
แนบท้าย ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๕

เพื่อให้การดำเนินการประกอบพิจารณาออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้ง เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงออกข้อกำหนดด้าน สุขลักษณะของการจัดตั้งสถานที่จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งขอรับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้ง ผู้จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง หรือเก็บสะสมอาหาร ในสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารดังนี้

หมวดที่ ๑ การจัดสินค้าภายในร้าน

- (๑) บริเวณที่จัดสินค้าภายในร้านมีพื้นที่ผิวเรียบ มีสภาพดี สะอาด
- (๒) บริเวณที่วางสินค้าไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนสู่อาหาร
- (๓) ไม่วางผลิตภัณฑ์อาหารสัมผัสกับพื้น

หมวดที่ ๒ การเก็บสินค้า

- (๑) พื้น ผนัง เพดาน บริเวณที่เก็บสินค้า มีสภาพดี สะอาด ชั้นวางสินค้าทำด้วยวัสดุที่ทำให้ ความสะอาดได้ง่าย มีสภาพดี แข็งแรง ไม่ชำรุด

หมวดที่ ๓ การเตรียมอาหาร

- (๑) สถานที่รับประทานอาหาร สถานที่เตรียมปรุง ประกอบอาหาร ต้องสะอาดเป็น ระเบียบ และจัดเป็นสัดส่วน
- (๒) ไม่เตรียมปรุงอาหารบนพื้นและบริเวณหน้าหรือในท้องน้ำ ท้องส้วม และต้องเตรียม ปรุงอาหารบนโต๊ะที่สูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร
- (๓) ใช้สารปรุงแต่งอาหารที่มีความปลอดภัย มีเครื่องหมายรับรองของทางราชการ เช่น เลขสารบบอาหาร (เครื่องหมาย ออย.) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานของกระทรวง อุตสาหกรรม (มอก.)
- (๔) อาหารสดต้องล้างให้สะอาดก่อนนำมาปรุงหรือเก็บการเก็บอาหารประเภทต่าง ๆ ต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วน อาหารประเภทเนื้อสัตว์ดิบเก็บในอุณหภูมิที่ไม่สูงกว่า ๗.๒ องศาเซลเซียส
- (๕) อาหารที่ปรุงสำเร็จแล้ว เก็บในภาชนะที่สะอาดมีการปกปิด วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร
- (๖) น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด เก็บในภาชนะที่สะอาดมีฝาปิด ใช้อุปกรณ์ที่มีด้าม สำหรับคีบหรือตัดโดยเฉพาะวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร
- (๗) ล้างภาชนะด้วยน้ำยาล้างภาชนะ แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด ๒ ครั้งหรือล้างด้วยน้ำไหล และที่ล้างภาชนะต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร
- (๘) เชียงและมีด ต้องมีสภาพดี แยกใช้ระหว่างเนื้อสัตว์สุก เนื้อสัตว์ดิบและผัก ผลไม้
- (๙) ช้อน ส้อม ตะเกียบ วางตั้งเอาด้ามขึ้นในภาชนะโปร่งสะอาด หรือวางเป็นระเบียบใน ภาชนะโปร่งสะอาดและมีการปกปิด เก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร
- (๑๐) มูลฝอย และน้ำเสียทุกชนิด ต้องได้รับการกำจัดด้วยวิธีที่ถูกหลักสุขาภิบาล เช่น บ่อ ดักไขมัน และบำบัดน้ำเสีย อื่น ๆ

(๑๑) ห้องสำหรับผู้บริโภคและผู้สัมผัสอาหารต้องสะอาด มีอ่างล้างมือที่ใช้การได้ดี และมีสบู่ใช้ตลอดเวลา

(๑๒) ทำความสะอาดที่เตรียมอาหารทุกครั้งก่อนและหลังการใช้งาน

หมวดที่ ๔ การสุขาภิบาล

(๑) มีที่รองรับขยะมูลฝอย

(๒) ในกรณีที่มีห้องน้ำต้องจัดให้มีอ่างล้างมือที่ใช้การได้ดีหน้าห้องน้ำและมีสบู่สำหรับล้างมืออยู่บริเวณอ่าง

(๓) มีท่อหรือระบายน้ำทิ้ง มีสภาพดีไม่มีการอุดตัน

(๔) ในกรณีที่มีการปรุง ประกอบอาหารที่มีไขมันหรือน้ำมันต้องมีบ่อดักไขมันใช้การได้ดี

(๕) มีการป้องกันและควบคุมสัตว์แมลงนำโรค

(๖) มีเครื่องดับเพลิงที่ใช้การได้ดี ตั้งอยู่ตำแหน่งที่สามารถหยิบใช้ได้สะดวกรวดเร็ว และพนักงานสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

หมวดที่ ๕ การจำหน่ายสินค้า

(๑) พื้น ผนัง เพดาน บริเวณที่จำหน่ายสินค้า มีสภาพดี สะอาด

(๒) มีแสงสว่างเพียงพอ มีการระบายอากาศดี ไม่อับชื้น กรณีที่ใช้เครื่องปรับอากาศต้องดูแลบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี สะอาดไม่มีหยดน้ำหรือสิ่งของสกปรกตกลงมาปนเป็นอาหาร

(๓) สินค้าทั่วไปต้องจัดวางแยกเป็นแต่ละประเภท เป็นสัดส่วน

(๔) สินค้าที่มีสารเคมี เช่น น้ำยาทำความสะอาดครัวเรือน ยาฆ่าแมลง เป็นต้น ต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วนเฉพาะ ห้ามปะปนกับสินค้าประเภทอาหารไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนสู่อาหาร

(๕) ชั้นวางสินค้าต้องวางสินค้าต้องทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีสภาพดี และต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร แข็งแรงไม่ชำรุด ยกเว้นสินค้าประเภทอาหารในภาชนะไม่บรรจุปิดสนิท หรืออาหารที่ปรุง ประกอบต้องวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๖) อาหารที่วางจำหน่ายต้องจัดให้มีระบบหมุนเวียนอาหารตามลำดับอายุผลิตภัณฑ์

(๗) ไม่วางจำหน่ายสินค้าบรรจุภาชนะที่ชำรุด เสียหาย หมดอายุ หรือมีลักษณะที่ผิดปกติ

หมวดที่ ๖ สินค้าที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ

(๑) โครงสร้างภายในตู้เย็นหรือตู้แช่สำหรับทำด้วยวัสดุมีผิวเรียบ มีสภาพดี สะอาด สามารถควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ภายในเกณฑ์ที่กำหนดได้ และตู้แช่แข็งต้องไม่มีน้ำแข็งเกาะหนาเกิน ๑ นิ้ว

(๒) ประตูและขอบยาง ตู้เย็น/ตู้แช่/ห้องเย็น ต้องมีสภาพดี สะอาด

(๓) มีการวางอาหารอย่างเป็นระเบียบ เป็นสัดส่วน ไม่แน่นจนเกินไปและมีอุณหภูมิที่เหมาะสม

- นม ผลิตภัณฑ์นม และเครื่องดื่มที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยระบบพาสเจอร์ไรส์ต้องเก็บและวางจำหน่ายในอุณหภูมิต่ำกว่า ๕ องศาเซลเซียส

- ไอศกรีม และอาหารประเภทแช่แข็งต้องเก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่า ๑๘ องศาเซลเซียส

หมวดที่ ๗ ผู้สัมผัสอาหาร

- (๑) ผู้สัมผัสอาหารแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขน ผู้ปรุงต้องผูกผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สวมหมวกหรือเน็ตคลุมผม
- (๒) ผู้สัมผัสอาหารแต่งกายสะอาดก่อนเตรียมปรุง ประกอบ จำหน่ายอาหารทุกครั้ง ใช้ อุปกรณ์ในการจับ หยิบอาหารที่ปรุงสำเร็จแล้วทุกชนิด
- (๓) ผู้สัมผัสอาหารที่มีบาดแผลที่มือต้องปิดแผลให้มิดชิด หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่มีโอกาสสัมผัสอาหาร
- (๔) ผู้สัมผัสอาหารที่เจ็บป่วยด้วยโรคที่สามารถติดต่อได้ไปยังผู้บริโภค โดยมีน้ำและอาหารเป็นสื่อให้หยุดปฏิบัติงานจนกว่าจะรักษาให้หายขาดได้

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

() สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ประเภท.....

โดยมีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

() ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

มีพนักงาน.....คน เครื่องจักรกลขนาด.....แรงม้า พื้นที่ดำเนินการ.....ตารางเมตร

() ประกอบกิจการ ตลาดที่มีการจำหน่าย.....

เป็นประจำ/เป็นครั้งคราว/ตามวันนัด พื้นที่ดำเนินการ.....ตารางเมตร

() กิจการจำหน่ายสินค้าในที่ / ทางสาธารณะ จำหน่ายสินค้าประเภท.....

.....บริเวณ.....โดยวิธีการ.....

() กิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ ประเภท

☐ เก็บขนส่งปฏิกูล โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

☐ เก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีระบบกำจัดอยู่ที่.....

☐ เก็บ ขน มูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

☐ เก็บ ขนและกำจัดมูลฝอย โดยมีแหล่งกำจัดที่.....

ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารประกอบการขอรับใบ อนุญาต
ดังนี้

(1) รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป *

(2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(3) หนังสือจดทะเบียน (กรณีเป็นนิติบุคคล)

(4) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(5) หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องคือ

3.1) หนังสือรับรองการตรวจสอบสถานประกอบการฯ (กรณีกิจการ สปา นวดเพื่อ
สุขภาพ)

3.2) ใบรับรองแพทย์ (กรณีจำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร)

3.3) รายงานการจัดทำสิ่งแวดล้อมฯ (กรณีกฎหมายกำหนดต้องจัดทำฯ)

3.4)

3.5)

3.6)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความ เอกสาร ในคำขอรับใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....) /ขอต่อใบอนุญาต

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่

() เอกสารการขออนุญาตครบถ้วน

() เอกสารไม่ครบ และได้ดำเนินการแล้วดังนี้

1).....

2).....

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาต และกำหนดเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1).....

2).....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

คำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

ใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร

ที่ อบ 72201/.....

ที่เทศบาลตำบลท่าช้าง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้รับ
แจ้งจาก.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....เพื่อขอรับ

☐

ใบอนุญาตจำหน่ายอาหาร/สะสมอาหาร

☐

หนังสือรับรองการแจ้ง การจำหน่ายอาหาร/สะสมอาหาร

แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ชื่อสถานประกอบการ “.....”
.....

สถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบลท่าช้าง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลฯ

(ลงชื่อ)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

หมายเหตุ

1. กรณีคำขอไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เอกสารไม่ครบถ้วน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้แจ้งทราบภายใน 15 วันนับแต่ที่ได้รับคำขอ
2. จัดทำ 2 ฉบับ มอบผู้แจ้งหนึ่งฉบับ เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ

ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร

เล่มที่.....เลขที่...../.....

สำนักงาน.....

อนุญาตให้ ☐ บุคคลธรรมดา ☐ นิติบุคคล ชื่อ.....
อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัวประชาชนเลขที่.....
อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

1. จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารประเภท.....สถานที่ชื่อ.....
พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

2. ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

3. ค่าธรรมเนียมฉบับละ.....บาทต่อปี ใบรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

4.1 ต้องปฏิบัติเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร
และสถานที่สะสมอาหารและปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง

4.2
ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(ประทับตรา เทศบาล)

หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร

เล่มที่.....เลขที่...../.....

สำนักงาน.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองให้ ☐ บุคคลธรรมดา ☐ นิติบุคคล

ชื่อ.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....เลขประจำตัว
ประชาชนเลขที่.....อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

1. จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารประเภท.....สถานที่
ชื่อ.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

2. ตั้งอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

3. ค่าธรรมเนียมฉบับละ.....บาทต่อปี ใบรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

4. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

4.1 ต้องปฏิบัติเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร
และสถานที่สะสมอาหารและปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข คำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง

4.2

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... สันอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(ประทับตรา อบต.)

เลขที่.....
วันที่.....
ลงชื่อ.....ผู้รับคำขอ

คำขอรับใบอนุญาต

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้รับอนุญาต) ซึ่งมีผู้ดำเนินการกิจการ
ชื่อ.....ได้รับใบอนุญาต / ใบรับรองการแจ้ง จำหน่ายอาหาร ประเภท.....
สถานประกอบการตั้งอยู่ที่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....
มีความประสงค์ขอรับใบอนุญาต/ใบรับรองการแจ้งจำหน่ายอาหารประเภท.....
.....เนื่องจาก.....
.....

ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานมาด้วยคือ

- 1) ☐

สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (กรณีสูญหาย)
- 2) ☐

ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ (กรณีถูกทำลายหรือชำรุด)
- 3) ☐

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
- 4) ☐

หนังสือรับรองนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- 5) ☐

สำเนาทะเบียนบ้าน
- 6) ☐

รูปถ่ายผู้ดำเนินการกิจการขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ (1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้นำใบแจ้งความของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้นสูญหายมาด้วย
(2) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้แนบใบอนุญาตนั้นมาด้วย
(3) ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ / ใช้

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖

.....
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยวิสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๒๓.๒๗ /๒๓๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๖

.....

หลักการ
ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ.๒๕๕๖

เหตุผล
ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การ
บริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้
ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ จึงได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
สภาเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง การจำหน่ายสินค้าใน
ที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลท่าช้างว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

โดยอาศัยอำนาจตามความมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๓ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด จันทราเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๖ ”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง เมื่อได้ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายถึงว่า เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

“เทศบาลตำบล ” หมายความว่า เทศบาลตำบลท่าช้าง

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ ที่สาธารณะ ” หมายความว่า ที่ดินที่ประชาชนใช้ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นโดยสภาพที่ดินหรือทางราชการ ได้สงวนไว้ตามสภาพ เช่น ที่ขายตลิ่ง ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์ และที่สาธารณะประจำตำบลและหมู่บ้าน

“ ทางสาธารณะ ” หมายความว่า เส้นทางที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันไม่ว่าเป็นโดยสภาพที่ดินหรือทางราชการ ได้สงวนไว้ตามสภาพ เช่น ที่ขายตลิ่ง ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์และที่สาธารณะประโยชน์ประจำตำบลและหมู่บ้าน เป็นต้น

“ เรขาย ” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยมีได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่ง ที่ใดเป็นปกติไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

“ อาหาร ” ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ หรือในรูปลักษณะใด ๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“ มุลฝอย ” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ฝุ่นพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดที่เป็นปกติหรือเร่ขายยกเว้นหาบเร่ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

(๒) จัดวางสิ่งของ อุปกรณ์ประกอบการค้าและทรัพย์สินใด ๆ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร

(๓) แผงสำหรับวางขาย เช่น แคร่ แท่น โต๊ะ รถเข็น ต้องทำด้วยวัตถุที่แข็งแรงมีขนาดและความสูงจากพื้นตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลกำหนด

(๔) รักษาความสะอาดบริเวณที่จำหน่ายสินค้าอยู่เสมอทั้งในระหว่างทำการค้าและหลังเลิกทำการค้า

(๕) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ไว้ให้เพียงพอ

(๖) ไม่จัดวางสินค้าที่จำหน่ายบนแผงหรือจัดวางในลักษณะอื่นตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

(๗) ห้ามกระทำการใด ๆ กับต้นไม้หรือคอกต้นไม้ เช่น พาด ติดตั้ง วางแผงค้า หรือ เกาะเกี่ยวสายไฟฟ้า หลอดไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ประกอบการค้ารวมตลอดถึงการตอกตะปู ผูกเชือกหรือยึดสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเด็ดขาด

(๘) ห้ามใช้เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดที่ก่อให้เกิดเสียงดังจนเกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๙) หลังจากเลิกทำการค้าต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

(๑๐) หยุดประกอบกิจการค้าเพื่อประโยชน์ทางด้านการสาธารณสุข การรักษาความสะอาด สาธารณประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๗ การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าจะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ (๑) ถึง (๑๑)

(๒) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน สวมผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สุภาพเรียบร้อยและสวมรองเท้าหุ้มส้น มีสิ่งปกปิดเส้นผมมิให้ตกลงปนเปื้อนอาหาร

(๓) รักษาความสะอาดมือและเล็บ ถ้ามีบาดแผลหรือถูกฉีก หรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือหรือนิ้วมือต้องทำแผลให้เรียบร้อย

(๔) ไม่สูบบุหรี่ ขบเคี้ยว รับประทานอาหารในขณะที่เตรียม ทำ ประกอบ ประชุมหรือจำหน่ายอาหารหรือไม่ไจามรดบนอาหาร

(๕) ที่เตรียม ทำ ประกอบ ประชุม และแผงวางจำหน่ายอาหารต้องสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร และจัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ประชุม และเก็บอาหาร

(๖) การจำหน่ายอาหารที่ต้องมีการล้างเครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ต้องไม่ถ่ายเทน้ำที่มีเศษอาหารหรือไขมันลงพื้นหรือลงสู่ท่อหรือทางระบายน้ำสาธารณะ

(๗) รักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการจำหน่ายอาหารที่สะอาด และใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๘) ให้ปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ สำหรับประกอบอาหารด้วยอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวัน สัตว์ และสิ่งซึ่งเป็นพาหนะนำโรค รวมทั้งดูแลรักษาให้สะอาด และใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๙) ใช้น้ำสะอาดในการทำ ประกอบ ประชุม แซ่ ล้างอาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์

(๑๐) ใช้วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ที่สะอาด ปลอดภัยสำหรับใส่หรือเตรียม ทำ ประกอบ ประชุม และจำหน่ายอาหาร

(๑๑) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ถูกลักษณะไว้ให้เพียงพอและไม่ถ่ายเททิ้งลงในท่อ หรือทางระบายน้ำ หรือทางสาธารณะ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๘ การระบายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายสินค้าในบริเวณที่ได้รับอนุญาต

(๒) ต้องแต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย

(๓) มูลฝอยจากการระบาย ห้ามทิ้งลงในที่หรือทางสาธารณะ

(๔) ในขณะที่ระบาย การใช้เครื่องขยายเสียงหรือเปิดวิทยุเทปหรือส่งเสียงต้องไม่ดังจนเกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

(๕) หยุดประกอบการค้าเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขลักษณะ การรักษาความสะอาด สาธารณประโยชน์หรือประโยชน์ของทางราชการตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๙ การเร่ขายสินค้าประเภทอาหารในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ (๑) ถึง (๕)
- (๒) อาหารที่เร่ขายต้องสะอาด และปลอดภัย
- (๓) ใช้วัสดุ และภาชนะ หีบห่อ ที่สะอาดปลอดภัยสำหรับใส่อาหาร
- (๔) ดูแลเครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการเร่ขายอาหารให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (๕) แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีแขน และสวมผ้ากันเปื้อนที่สะอาดสภาพเรียบร้อย
- (๖) รักษาความสะอาดมือและเล็บ ถ้ามีบาดแผลหรือถูกฉีก หรือระคายเคืองผิวหนังบริเวณมือหรือนิ้วมือต้องทำแผลให้เรียบร้อย
- (๗) ไม่สูบบุหรี่ หรือไอจามรดบนอาหารในขณะขาย
- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๑๐ ห้ามผู้จำหน่ายและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าประกอบกิจการเมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจพบว่าเป็นพาหนะของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัณโรค
- (๒) อหิวาตกโรค
- (๓) ไข้รากสาดน้อย (ไทฟอยด์)
- (๔) โรคบิด
- (๕) ไข้สวกใส
- (๖) โรคคางทูม
- (๗) โรคเรื้อน
- (๘) โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ
- (๙) โรคตับอักเสบที่เกิดจากไวรัส
- (๑๐) โรคอื่น ๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

- (๑) เป็นผู้มิใช่สัญชาติไทย
- (๒) ต้องไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะของโรคติดต่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐
- (๓) เงื่อนไขอื่นตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมกับหลักฐานตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาตแล้วปรากฏว่า ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตบัตรประจำตัวผู้ได้รับใบอนุญาตและบัตรประจำตัวผู้จำหน่ายสินค้าตามแบบที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนดเงื่อนไขและวิธีการรับใบอนุญาตและการชำระค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๔ ขณะทำการจำหน่ายสินค้าหรือเรขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตตลอดเวลาที่ทำการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ต้องติดบัตรประจำตัวผู้ได้รับใบอนุญาต หรือบัตรประจำตัวผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าไว้ที่หน้าอกเสื้อด้านหน้าซ้ายตลอดเวลาที่จำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตกับผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าหรือเรขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในบัญชีค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาต บัตรประจำตัวผู้ได้รับอนุญาต บัตรประจำตัวผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตหรือวันออกบัตร

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการอีกต่อไปให้ยื่นคำขอยกเลิกการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เทศบาลตำบลกำหนดก่อนถึงกำหนดเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๑๙ หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทสินค้าหรือลักษณะวิธีการจำหน่ายหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือรายการอื่นใดที่ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เทศบาลตำบลกำหนด

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาต บัตรประจำตัวผู้รับอนุญาต หรือบัตรประจำตัวผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เทศบาลตำบลกำหนด เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาต บัตรประจำตัวผู้ได้รับอนุญาต หรือบัตรประจำตัวผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า แล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

การออกใบอนุญาต บัตรประจำตัวผู้ได้รับอนุญาต หรือบัตรประจำตัว ผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลกำหนด

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้าต้องจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามเวลาที่เทศบาลตำบลกำหนด

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้มีโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง
ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการ แทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๑.	ค่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ	
	(๑) จัดวางสินค้าเป็นปกติ ฉบับละ	๑๐๐.-
	(๒) จัดวางสินค้าในงานเทศกาล นักชัตฤกษ์ แผงลอยชั่วคราว ฉบับละ	๒๐.-
๒.	การจำหน่ายสินค้าโดยลักษณะวิธีการเร่ขาย ฉบับละ	๑๐.-

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ประชุม สมัยวิสามัญสมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อพิจารณาร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖ และได้รับแจ้งจากอำเภอสว่างวีระวงศ์ ตามหนังสือที่ อบ ๐๐๒๓.๒๗ /๒๓๘๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ว่านายอำเภอสว่างวีระวงศ์ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖ บังคับใช้ในเขตตำบลท่าช้างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยรวม จึงประกาศใช้เทศบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖

เหตุผล

ตาม มาตรา ๔๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เป็นเทศบาลตำบลท่าช้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งทำให้การบังคับใช้ข้อบัญญัติที่มีอยู่ยกเลิกโดยผลของกฎหมาย

ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ตาม พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ จึงได้ตราเทศบัญญัติ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง ว่าด้วย เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๖ เพื่อบังคับในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่าช้างโดยได้รับความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง และโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้างขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖"

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้างแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายถึง เทศบาลตำบลท่าช้าง

"ข้อกำหนดของท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

"กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ" หมายความว่า กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ภายในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างที่อยู่ภายใต้บังคับตามเทศบัญญัตินี้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมในเขตเทศบาลตำบลท่าช้าง

๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่

๕.๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน แมงหรือแมลง

๕.๑.๒ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

๕.๑.๓ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๕.๒ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ ได้แก่

๕.๒.๑ การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

๕.๒.๓ การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

๕.๒.๔ การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ขี้สัตว์

๕.๒.๕ การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

๕.๒.๖ การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอยกระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

๕.๒.๗ การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

๕.๒.๘ การสะสมหรือการล้างครั่ง

๕.๓ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ได้แก่

๕.๓.๑ การผลิตเนย เนยเทียม

๕.๓.๒ การผลิตกะปิ น้ำพริกแดง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๓ การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๔ การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๕ การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๖ การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอกหมูตึง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๗ การผลิตเส้นไหม ขนมันจิ้ง ก่วยเตี๋ย เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี

๕.๓.๘ การผลิตแบบแซ

๕.๓.๙ การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

๕.๓.๑๐ การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ

๕.๓.๑๑ การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๑๒ การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๑๓ การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล

๕.๓.๑๔ การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว

๕.๓.๑๕ การผลิต การแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู

๕.๓.๑๖ การควักกาแฟ

๕.๓.๑๗ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

๕.๓.๑๘ การผลิตผงชูรส

๕.๓.๑๙ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

บริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๒๐ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อ

๕.๓.๒๑ การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

๕.๓.๒๒ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๒๓ การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

๕.๓.๒๔ การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

การบริโภคในครัวเรือน

๕.๓.๒๕ การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อ

๕.๓.๒๖ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
๕.๔ กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง ได้แก่

๕.๔.๑ การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

๕.๔.๒ การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ

๕.๔.๓ การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

๕.๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

๕.๔.๕ การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๕.๕ กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร ได้แก่

๕.๕.๑ การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

๕.๕.๒ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

๕.๕.๓ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคูหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วย

เครื่องจักร

๕.๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

๕.๕.๕ การผลิตยาสูบ

๕.๕.๖ การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

๕.๕.๗ การผลิต การสะสมปุ๋ย

๕.๕.๘ การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

๕.๕.๙ การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๕.๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ ได้แก่

๕.๖.๑ การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

๕.๖.๒ การหลอม การหล่อ การถลุงแร่หรือโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการใน ๕.๖.๑

๕.๖.๓ การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัด

โลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน ๕.๖.๑

๕.๖.๔ การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน ๕.๖.๑

ใน ๕.๖.๑

๕.๖.๕ การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการ

๕.๖.๖ การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่

๕.๗ กิจการที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ได้แก่ 4 ข้อ

ยานยนต์

๕.๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม

๕.๗.๒ การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่งระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

๕.๗.๓ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

๕.๗.๔ การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

๕.๗.๕ การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

๕.๗.๖ การปะ การเชื่อมยาง

๕.๗.๗ การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

๕.๘ กิจการเกี่ยวกับไม้ ได้แก่

๕.๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ

๕.๘.๒ การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

๕.๘.๓ การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักรหรือการพันการทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย X

๕.๘.๔ การอบไม้

๕.๘.๕ การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

๕.๘.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

๕.๘.๗ การผลิตกระดาษต่าง ๆ

๕.๘.๘ การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๕.๙ กิจการเกี่ยวกับการบริการ ได้แก่ ๒1 ข้อ

๕.๙.๑ กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๕.๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕.๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๕.๙.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๕.๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๕.๙.๔ การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๕ การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๖ การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ

๕.๙.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง รองเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๘ การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นกิจการที่ให้บริการในข้อ ๕.๙.๑

๕.๙.๙ การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

๕.๙.๑๐ การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๕.๙.๑๑ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๕.๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๕.๙.๑๒ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

๕.๙.๑๓ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ

๕.๙.๑๔ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม

๕.๙.๑๕ การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือการเจาะอวัยวะอื่น

๕.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ ได้แก่ ๘ ๖๐

๕.๑๐.๑ การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือ กระตุกตั้งแต่ ๕ ขึ้นไป

๕.๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น

๕.๑๐.๓ การปั่นผ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๕ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป

๕.๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ

๕.๑๐.๗ การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

๕.๑๐.๘ การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น

๕.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ได้แก่ 12 ๖๐

๕.๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

๕.๑๑.๒ การระเบิด การไม้ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร

๕.๑๑.๓ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๔ การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๑.๕ การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัสดุที่คล้าย

๕.๑๑.๖ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

๕.๑๑.๗ การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน

๕.๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น

๕.๑๑.๙ การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

๕.๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย

๕.๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๕.๑๒ กิจการที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี ได้แก่ 17 ข้อ

๕.๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์หรือสาร

ตัวทำละลาย

๕.๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

ปิโตรเลียมต่าง ๆ

๕.๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์

๕.๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

๕.๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๕.๗.๑

๕.๑๒.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติกเซลลูลอยด์
เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๒.๗ การโม่ การบดขุ่น

๕.๑๒.๘ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

๕.๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

ที่คล้ายคลึง

๕.๑๒.๑๐ การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุ

๕.๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๒.๑๒ การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

๕.๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง

๕.๑๒.๑๔ การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็น
ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

๕.๑๒.๑๕ การผลิตเซลล์แก๊สหรือสารเคลือบเงา

โรค

๕.๑๒.๑๖ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำ

๕.๑๒.๑๗ การผลิต การบรรจุ การสะสมการ

๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ ได้แก่ 18 ข้อ

๕.๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า

๕.๑๓.๒ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์

๕.๑๓.๓ การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๕.๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร

๕.๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

๕.๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า

๕.๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

๕.๑๓.๘ การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

๕.๑๓.๙ กิจกรรมทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมกับหลักฐานตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

๗.๑ สถานที่นั้นต้องตั้งในบริเวณที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขังและสามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก

๗.๒ ทำทางระบายหรือบ่อกักน้ำซึ่งรับน้ำเสียด้วยวัตถุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

๗.๓ การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๗.๔ จัดให้มีการบำบัดหรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียหรือกากของเสียตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

๗.๕ จัดให้มีการป้องกันกลิ่น เสียง แสง รังสี ความสั่นไหว สิ่งมีพิษ ฝุ่นละออง เหมม่า แก๊สควัน มูลหรือสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

๗.๖ จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เหมาะสมและเพียงพอตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

๗.๗ จัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

๗.๘ จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งเปราะเปื้อนที่เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะและจัดสถานที่มิให้เป็นที่ย่ำยีของสัตว์นำโรค

๗.๙ จัดให้มีส้วมที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด และอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดอุจจาระด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

๗.๑๐ ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้างผู้ประกอบกิจการตามข้อ ๕ ในลักษณะที่ไม่เป็นการค้าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นด้วย

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาตตามที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อ ๖ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

๙.๑ ปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะเช่นเดียวกับข้อ

๙.๒ ประกอบกิจการภายในเขตสถานที่ที่ได้รับอนุญาต

๙.๓ รักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบกิจการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์แห่งกิจการนั้นจะใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์นั้นให้พ้นจากการปนเปื้อน ฝุ่นละออง แมลงวัน สัตว์อื่น ๆ หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๙.๔ จัดให้มีการป้องกันและกำจัดแมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ให้ถูกหลักสุขาภิบาล

๙.๕ ปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพรวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญหรือโรคติดต่อ

๙.๖ จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน

๙.๗ ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของเทศบาลตำบลท่าช้าง

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๑ การเปลี่ยนแปลง ขยาย หรือลดการประกอบกิจการ สถานที่ หรือเครื่องจักร ผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่ที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว จึงจะดำเนินการได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ การออกใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลตำบลท่าช้างกำหนด

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบการอีกต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ ก่อนถึงกำหนดเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนการดำเนินกิจการให้แก่ผู้อื่นให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ และเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วจึงจะดำเนินการได้

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ประกอบการค้าซึ่งเป็นที่ยังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพซึ่งได้ออกก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้มีโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

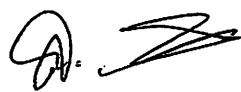
(ลงชื่อ)

(นายปรีชา เหมะนัค)

นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ดา บรรดาศักดิ์)

นายอำเภอสว่างวีระวงศ์ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
การออกใบอนุญาตดำเนินการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้า (เดิม)

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๑.	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์	
	(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน แมงหรือแมลง	
	๑.๑. การเลี้ยงสัตว์บก	
	ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวนเกิน ๑๐ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐
	๑.๒. การเลี้ยงสัตว์ปีก	
	ก. จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวนเกิน ๕๐ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐
	๑.๓. การเลี้ยงสัตว์น้ำ	
	ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๓๐๐
	๑.๔. การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน	
	ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	ข. จำนวนเกิน ๑๐๐ ตัว ขึ้นไป	๕๐๐
	๑.๕. การเลี้ยงแมงหรือแมลง	๒๐๐
	(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	
	ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว	๒๐๐
	ข. จำนวนเกิน ๑๐ ตัวขึ้นไป	๓๐๐
	(๓) การประกอบการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๕๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๒.	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ (๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่ที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน ก. การฆ่าโค กระบือ สุกร ข. การฆ่าสัตว์ปีก (๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์ (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ (๗) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการ กระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ (๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง	๓๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม (๑) การผลิตเนย เนยเทียม (๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน (๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน ก้วยเตี่ยว เต้าอวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี ก.การผลิตด้วยเครื่องจักร ข.การผลิตด้วยแรงคน (๘) การผลิตแบบแช่ (๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ก.การผลิตด้วยเครื่องจักร ข.การผลิตด้วยแรงคน	๓๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
	(๑๐) การประกอบกิจการการรับทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ	๒๐๐
	(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่มีใช้ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุ ก.การผลิตด้วยเครื่องจักร	๓๐๐
	ข.การผลิตด้วยแรงคน	๒๐๐
	(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	๒๐๐
	(๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	๓๐๐
	(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๕๐๐
	(๑๖) การคั่วกาแฟ	๒๐๐
	(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๒๐๐
	(๑๘) การผลิตผงชูรส	๓๐๐
	(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๓๐๐
	(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อ บริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๒๐๐
	(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐
	(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๒๐๐
	(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๓๐๐
	(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภค ในครัวเรือน	๓๐๐
	(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๔.	กิจการเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง (๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร (๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ (๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป (๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๕๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐
๕	กิจการเกี่ยวกับการเกษตร (๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช (๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ (๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคูหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร (๕) การผลิตยาสูบ (๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดด้วยเครื่องจักร (๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย ก.สะสมเกิน ๒๐๐ กิโลกรัม ข.สะสมไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม (๘) การผลิตโยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงกันด้วยเครื่องจักร (๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๒๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๑๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐
๖	กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่ (๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ (๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑) (๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑) (๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่น ๆ โดยยกเว้นกิจการใน (๑) (๕) การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑) (๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๓๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๒,๐๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๗.	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์ (๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย (๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์ (๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ (๖) การปะ การเชื่อมยาง (๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๓๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐
๘	กิจการเกี่ยวกับไม้ (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ (๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร (๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย (๔) การอบไม้ (๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร (๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ (๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ (๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	๕๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๙.	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ * (๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (ในข้อ ๑๖) (๕) การประกอบกิจการที่พักชั่วคราว (๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ (๘) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโก้เทค หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน (๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) (๑๐) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่นในทำนองเดียวกัน (๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม (๑๒) การประกอบกิจการให้บริการการควบคุมน้ำหนักโดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใดเว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (๑๓) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม (ในข้อ ๑๖) (๑๔) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสถานที่ฝึกซ้อมกอล์ฟ (๑๕) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม (๑๖) การสักผิวหนัง การเจาะหู หรือการเจาะอวัยวะอื่น	๕๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๗๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๑๐.	<u>กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ</u> (๑) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วย เครื่องที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร (๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๓๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๑๐๐
๑๑.	<u>กิจการเกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</u> (๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา (๒) การระเบิด การไม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร (๓) การผลิตซีเมนต์ด้วยเครื่องหรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ (๗) การผลิตซอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา ผ้าเปดาน ท่อน้ำ เป็นต้น (๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว (๑๐) การผลิตกระดาษทราย (๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๓๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐

(ฉบับแก้ไข)

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
๒.	กิจการเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี	
	(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือ สารตัวทำลาย	
	(๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๕๐๐
	(๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม การประกอบกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ	๕๐๐
	ก.การออกใบอนุญาตประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓	
	ข.การอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงบนดิน	๒๐๐
	๑.ชนิดไวไฟน้อย ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ อัตรา ๕ บาท ต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๕๐๐
	๒.ชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๖๐ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๖๐๐
	๓.ชนิดไวไฟมาก ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๘๐ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๘๐๐
	ค.การอนุญาตให้ใช้ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้ดิน	
	๑.ชนิดไวไฟน้อย ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ อัตรา ๒๐ บาท ต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๒๐๐
	๒.ชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๒๕ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๒๕๐
	๓.ชนิดไวไฟมาก ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๓๐ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๓๐๐
	ง.การอนุญาตให้ใช้ขวด,กระป๋องหรือถังน้ำมันเชื้อเพลิงภายในสถานีบริการ	
	๑.ชนิดไวไฟน้อย ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ อัตรา ๒๐ บาท ต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๒๐๐
	๒.ชนิดไวไฟปานกลาง ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๒๕ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๒๕๐
	๓.ชนิดไวไฟมาก ปริมาณไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ลิตร (ส่วนเกินเก็บ ๓๐ บาท อัตราต่อปริมาตร ๑๐,๐๐๐ ลิตร เศษของ ๑๐,๐๐๐ ลิตร คิดเป็น ๑๐,๐๐๐)	๓๐๐
	(๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๕๐๐
	(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน (๑)	๓๐๐
	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๓๐๐
	(๗) การไม้ การบดขี้	๒๐๐
	(๘) การผลิตสี หรือน้ำมันผสมสี	๕๐๐
	(๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่าย ฟิล์มภาพยนตร์	๓๐๐

ลำดับ	รายการ	ฉบับละ (บาท)
	(๑๐) การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒๐๐
	(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๒๐๐
	(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๓๐๐
	(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๓๐๐
	(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๕๐๐
	(๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา	๓๐๐
	(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๘๐๐
	(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมการ	๕๐๐
๑๓.	<u>กิจการอื่น ๆ</u> ×	
	(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ×	๒๐๐
	(๓) การผลิตเทียน เทียนไขหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑๐๐
	(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	๑๐๐
	(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้วหรือเหลือใช้ <i>ต่าง</i>	๑๐๐
	(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๒,๐๐๐
	(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๒๐๐
	(๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑๐๐
	(๙) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๒๐๐

แบบคำขอใบอนุญาต

เขียนที่.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....
จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท.....

มีพนักงาน.....คน

ใช้เครื่องจักรขนาด.....แรงม้า

ต่อนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและ
เอกสารมาด้วยดังนี้

1. สำเนาบัตรประจำตัว ☐ ประชาชน ☐ ข้าราชการ ☐ พนักงานของรัฐ
2. สำเนาทะเบียนบ้าน
3. หลักฐานการขออนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
 - 3.1
 - 3.2
- 4.....
- 5.....

แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

อายุ.....ปี

สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย.....

ถนน.....

แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....

เทศบาล.....

จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....

ตามใบอนุญาตเล่มที่.....

เลขที่...../.....

ออกให้เมื่อวันที่.....

เดือน.....

พ.ศ.....

ต่อนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

1. สำเนาบัตรประจำตัว ☐

ประชาชน ☐

ข้าราชการ ☐

พนักงานของรัฐ

2. สำเนาทะเบียนบ้าน

3. หลักฐานการขออนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ

3.1

3.2

4.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนี้เป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบกิจการ

☐

เห็นสมควรต่อใบอนุญาต

☐

เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

(ลงชื่อ)

เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

☐

อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

☐

ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

แบบคำขออนุญาตรับรองการแจ้ง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....เทศบาล.....
จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

1. ขอยื่นคำขออนุญาตรับรองการแจ้งเพื่อประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
เทศบาล.....จังหวัด.....ต่อนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

2. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง
พร้อมคำขอนี้ได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วยแล้ว ดังนี้คือ

21 สำเนาบัตรประจำตัว ☐ ประชาชน ☐ ข้าราชการ ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

22 สำเนาทะเบียนบ้าน

23 หลักฐานอื่นๆ

23.1.....

23.2.....

24.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขออนุญาตรับรองการแจ้งนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง
(.....)

ใบรับแจ้ง

ข้าพเจ้า (นาย / นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง โทรศัพท์.....
ได้รับคำขออนุญาตรับรองการแจ้ง เลขที่/.....จาก (นาย/นาง/นางสาว).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่.....เลขที่...../.....

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

1. ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
โดยใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า.....
ตั้งอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....โทรสาร.....มีพื้นที่ประกอบกิจการ.....
ตารางเมตร ใช้เครื่องจักรมีกำลังขนาด.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน ทั้งนี้ได้เสียค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาต.....บาท(.....) ใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....
เลขที่.....เดือน.....พ.ศ.....

2. ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามสุขลักษณะทั่วไปที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

3. ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้

3.1

3.2

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึงวันที่เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง

รายการการต่ออายุใบอนุญาตและการเสียค่าธรรมเนียม

วัน/เดือน/ปี ที่ออกใบอนุญาต	วัน/เดือน/ปี ที่หมดอายุ	ใบเสร็จรับเงิน			ลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
		เล่มที่	เลขที่	วัน/เดือน/ปี	

คำเตือน ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ